

VAZMENO BDIJENJE 2019. Osijek

Kada smo večeras započinjali svete i svečane obrede Vazmenog bdijenja, bila je potpuna tama u crkvi. Jedino svjetlo bilo je svjetlo Uskrsne svijeće, koja nam je predstavljala Krista, Svjetlo svijeta.

Sva svoja velika djela, stvarao je Bog svjetlosti u tami zato da se što više naglasi da je On svjetlo, da je On život:

1. Kada je Bog počeo stvarati svijet, kaže sv. Pismo "Tama se prostirala nad bezdanom". Tada reče Bog: «Neka bude svjetlost!» I bi svjetlost. Bog svjetla stvorio je prvo svjetlo.
2. Kada se Krist rodio u Betlehemu, bila je noć, prva sveta Badnja noć. I svjetlo je obasjalo štalicu kada se Krist rodio, kada je Krist došao na svijet.
3. Kada je Krist ustanovio Presveti Oltarski Sakrament, bila je noć, bilo je to na Veliki Četvrtak na večer, kod Zadnje večere.
4. Kada je na Maslinskoj gori započeo svoju muku, bila je noć, bila je tama.
5. A kada je umro na Križu na Golgoti, bio je dan, ali tada kod smrti Kristove sunce je pomrčalo, stijene su pucale, zemlja se potresla, grobovi se otvoriše.

U Uskrsnoj noći, kada je Krist umro, umrla je s Kristom tama i mrak poganstva, neznanja, a Kristovim rođenjem i pogotovo Uskrsnućem došla je na svijet svjetlost, istina, Evandjelje Kristovo obasjalo je sve narode i ono svijetli svim narodima. Krist je zato svjetlo. Zato je Uskrs blagdan svjetla, blagdan Istine, jer je Krist svjetlo svijeta uskrsnuo. Zato smo ga noćas u uskrsnoj noći pozdravljali: Svjetlo Kristovo – Bogu hvala!

Pa kao što je u jednom vrtu – u raji zemaljskom pod jednim drvetom po grijehu naših praroditelja došla tama smrti, tako je isto u jednom vrtu na jednom brežuljku na Kalvariji pod drugim drvetom, drvetom križa novo svjetlo, svjetlo života, svjetlo milosti i istine po Kristu. Tu je Krist pobijedio đavla, smrt i grijeh i pakao i od sada, od Uskrsa se nitko više ne mora bojati smrti, umiranja, jer je to samo put u novi život u bolji život.

1. Kada je Krist pretvorio vodu u vino u Kani Galilejskoj, mi smo mu se čudili.
2. Kada je jednom riječi utišao oluju na moru, mi smo mu se divili.
3. Kada je Krist bolesne liječio, mi smo ostali bez riječi od divljenja.
4. Kada je mrtve uskrisivao, mi smo ga obožavali.
5. Ali tek onda, kada je Krist sam od mrtvih uskrsnuo, tada smo u njega povjerovali poput svetog Tome: «Gospodin moj i Bog moj». To može samo Bog. Sveti Pavao: Da Krist nije uskrsnuo, uzalud bi bila sva naša vjera.

Kada su Napoleonu - dok je bio na vrhuncu svoje moći i slave - njegovi ulizice govorili, neka osnuje još jednu vjeru za cijeli svijet, tada je on odgovorio: «Novu vjeru za cijeli svijet mogao bi osnovati tek onda, kada bi se mogao dati bičevati na Montmartreu kraj Pariza, trnjem okruniti, na križ razapeti, srce probosti, u Panteonu se dati pokopati i nakon svega toga kada bi mogao uskrsnuti i pojaviti se pred svojim ministrima i generalima. Pa kako to ne mogu, ne mogu niti vjeru osnovati».

Krist je to jedini mogao učiniti, zato je On pravi Bog. Mi se toga danas sjećamo, zato u Njega vjerujemo.

Krist naša glava je preko Velikog Petka došao do Uskrsa i Spasova do svoje slave u nebu. On je naša glava mi smo udovi. Gdje je glava bit će i udovi. Zato vjerujemo da ćemo i mi preko Golgote, križeva našeg života doći do našeg Uskrsa jer sv. Pavao govori: «Ako smo s Kristom trpjeli, s Kristom ćemo i uskrsnuti».

Zato Kristu svjetlu, glavi našoj poklanjamo danas svu našu vjeru, naše ufanje i ljubav. To povjeravate i vi, braćo i sestre koji danas pristupate Kristu po sakramentima kršćanskoga uvoda. Vi, koji ste se povukli u zajednicu u Paučje da ondje dublje i ozbiljnije razmišljate o sebi. Vi koji ste odlučili slijediti Krista koji je «Svjetlo svijeta». I vi želite živjeti u sebi svjetlost što ju je on donio svojim rođenjem i učvrstio svojim uskrsnućem (R. Š., 1957.).